

Filistinli Annenin Feryadı

– Ahmet BOZ · 13 Ocak 2010

Ben ki zulmün hançerine karşı koyan yarayım
Ninnileri ağıtlarla avutan bir anayım

Umut toprağı bağ(r)ımda sarardı gülüm benim
Yılan ısıklı kışlarda buz kesti ümitlerim

Sevgilerle desen desen ördüğüm tüm sevgiler
Zalim eller tarafından yıkıldı birer birer

Bir yetim kuş misali ne acılar yaşıyorum
Kırık kanatlarımda sanki bin can taşıyorum

Gözyaşları ırmak ırmak gelip bende çağlıyor
Kabristana dönen yurdum yüreğimi dağlıyor

Kim duyar kim duyurur size benim ahımı
Ne olur yüklenmeyin benim de günahımı

Gözyaşıma tebessümler akıtınız ne olur
Size dokunmayan yılan bir gün sizde bulur

Bir ve bütün olursak daha gür çıkar sesimiz
Salkım saçak ayazları eritir nefesimiz

Ne desem ne söylesem resmedemem ben yurdumu
Bir damlacık yaş akıtıp yeşertin umudumu

FİLİSTİNLİ BİR ANNENİN ŞAHSINDA ZULME VE HAKSIZLIĞA UĞRAMIŞ TÜM ANNELERE İTHAF
EDİYORUM.GÖZYAŞLARININ DİNMESİ DİLEĞİYLE

AHMET BOZ